

З урахуванням поточних вкладень у першому році реалізації інвестиційних проектів норматив інвестування складе: 1) для невеликих ферм – 140,19 тис. грн./гол. при пасовищній системі і 150,14 тис. грн./гол. – при безпасовищній; для великих ферм – 66,68 тис. грн./гол. при пасовищній системі і 85,93 тис. грн./гол. – при безпасовищній.

Розрахунок загального обсягу інвестицій у кормовиробництво проведений у таблиці 1.

При створенні ферм та комплексів значну увагу слід приділити питанням створення власної кормової бази, що потребує здійснення інвестицій у кормовиробництво.

Таблиця 1

Розрахунок нормативного обсягу інвестицій у кормовиробництво

Показник	Пасовищна система			Безпасовищна потреба		
	Ферма на 50 гол.	Ферма на 500 гол.	Ферма на 1000 гол.	Ферма на 50 гол.	Ферма на 500 гол.	Ферма на 1000 гол.
Інвестиції в земельні ресурси на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	1,0	1,0	1,0	1,25	1,25	1,25
Інвестиції в будівлі і споруди на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	11,1	4,3	4,0	11,1	4,3	4,0
Інвестиції в техніку для кормовиробництва на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	110,59	46,03	44,18	110,59	55,77	53,48
Капітальні вкладення всього на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	122,69	51,33	49,18	122,94	61,32	58,73
Поточні вкладення на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	17,5	17,5	17,5	27,2	27,2	27,2
Всього на 1 гол. ВРХ, тис. грн.	140,19	68,83	66,68	150,14	88,52	85,93

Важливим фактором, що може суттєво скоротити витрати інвестора на етапі реалізації проекту, є державна політика у сфері тваринництва.

Список використаних джерел:

1. Бахмат М., Пулю В. Приклад проектування основних параметрів культурного пасовища // Корми і кормовиробництво. – 2006. - № 58. – С.7.
2. Державне агентство земельних ресурсів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: land.gov.ua/index.php?option=com...
3. Звіт про НДР “Перспективи розвитку кормовиробництва в Україні з залученням інвестицій”. Вінниця – 2013, № ДР0214U0055852.
4. Кісіль М.І., Карпенко І.Г. Інвестиційний проект створення сучасної молочної ферми на 300 корів / Кісіль М.І., Кропивко М.М., Карпенко І.Г.; за ред. М.І. Кісіля – К.: ННЦ „Інститут аграрної економіки”, 2012 – 52 с.
5. Поголів'я і виробництво продукції тваринництва в Україні / В.Я. Месель-Веселяк, О.Ю. Грищенко. – К.: ННЦ ІАЕ, 2013. – 146 с.

УДК 330.15:336.02:553

Сухіна О.М.

*кандидат економічних наук, с.н.с., старший науковий співробітник,
Державна установа «Інститут економіки природокористування
та сталого розвитку Національної академії наук України» (Київ)*

**ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ГІРНИЧОДОБУВНОГО
ВИРОБНИЦТВА В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ**

В умовах здійснення децентралізації владних повноважень до сільських, селищних, міських бюджетів, бюджетів об'єднаних територіальних громад, що створюються згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, надходить 25 % екологічного податку згідно підпункту 4.1 статті 69.1 Бюджетного кодексу України. Дочірнє підприємство “Агробуд” здійснює в селі видобуток піску – корисної копалини місцевого значення, і сплачує за 1 квартал 121,07 грн. екологічного податку за викиди в атмосферне повітря речовин у вигляді суспендованих твердих часток. Тобто, місцевий орган влади отримує лише 100,0 гривень/рік. Для місцевої громади – це мізерні кошти. На даний час в Україні екологічний податок є лише фіскальним платежем, а кошти від справляння екологічного податку не завжди йдуть на охорону природи. Природоохоронні заходи коштують дуже дорого. Так, за даними Державного агентства лісових ресурсів України станом на квітень 2016 р. для насадження (вручну) 1 га соснового лісу та догляду за ним необхідно як мінімум 7,0–8,0 тис. грн., проте до рубки лісу треба чекати 80–90 років (а дубового лісу – до 200 років), постійно витрачаючи кошти на охорону та збереження лісу від шкідників чи негоди. Це не малі кошти для громади.

В Україні використовується принцип залишкового (а не достатнього) фінансування природоохоронної сфери, тому стан навколишнього природного середовища гірничопромислових регіонів постійно погіршується. Найбільш ефективним процесом в сфері надрокористування буде здійснення екологізації гірничодобувного виробництва (ГДВ). Для заохочення надрокористувачів до впровадження маловідходних виробництв доцільно розробити економічний, і в т. ч. фінансовий механізм екологізації ГДВ. В даній роботі мова йтиме про фінансовий механізм екологізації ГДВ. Тому метою даного наукового дослідження є розробка пропозицій фундаментального й прикладного напрямку до удосконалення фінансового механізму реалізації екологізації гірничодобувного виробництва в умовах децентралізації владних повноважень, який сприятиме стимулюванню надрокористувачів до раціонального надрокористування та здійснення природоохоронних заходів.

На думку автора, фінансовий механізм реалізації екологізації гірничодобувного виробництва є сукупністю способів, методів та важелів організації фінансових відносин в сфері охорони природи в гірничопромислових регіонах, застосовуваних відповідними органами влади, дирекціями підприємств добувної промисловості та розроблення кар'єрів з метою забезпечення сприятливих умов для сталого розвитку надрокористування. Множинність фінансових взаємозв'язків (в т. ч. в системі бюджетних відносин між державою (й спроможними територіальними громадами) та надрокористувачами щодо здійснення еколого-безпечного видобутку корисних копалин) визначає застосування значної кількості елементів фінансового механізму забезпечення екологізації ГДВ. Структура удосконаленого автором фінансового механізму реалізації екологізації гірничодобувного виробництва в умовах децентралізації владних повноважень представлена на рисунку.

З розвитком нових форм фінансових відносин в період децентралізації владних повноважень ускладнюється фінансовий механізм реалізації екологізації ГДВ. До основних напрямів модернізації фінансового механізму реалізації екологізації ГДВ належать: удосконалення існуючих фінансових регуляторів та впровадження у практику нових ринкових інструментів.

Ефективними інструментами (важелями) фінансового механізму реалізації екологізації ГДВ, які після удосконалення повинні стимулювати господарюючих суб'єктів до раціонального надрокористування, є: податки (наприклад, механізм справляння екологічного податку існує, але відповідні ставки податку (за викиди в атмосферне повітря забруднюючих речовин стаціонарними джерелами забруднення; викиди двоокису вуглецю; скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти; розміщення малонебезпечних нетоксичних відходів гірничодобувної промисловості та ін.) є порівняно незначними. Такий механізм не стимулює надрокористувачів до впровадження безвідходних технологій)), платежі (в т. ч. вилучення екологічної ренти [1, 2]), податкові пільги, акцизи, пільгові кредити, та ін.

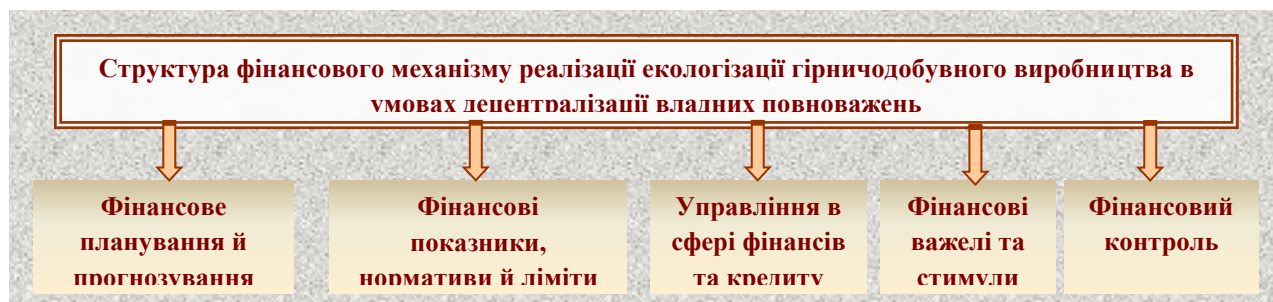

Рис. 1. Структура фінансового механізму реалізації екологізації гірничодобувного виробництва в умовах децентралізації владних повноважень

Джерело: розроблено автором к.е.н. с.н.с. Сухіною О.М. на основі дослідження наукової економічної літератури та власних умовиводів

Регуляторами також можуть стати фінансові трансферти між господарюючими суб'єктами-забруднювачами навколишнього природного середовища та населенням (через органи місцевого або національного управління), що є актуальним в умовах децентралізації владних повноважень. Доцільне також матеріальне заохочення екологізації виробничої діяльності. Таким чином, на поліпшення фінансової ефективності підтримки впровадження маловідходних технологій доцільна модернізація та розширення в першу чергу стимулюючих важелів фінансового механізму реалізації екологізації ГДВ в умовах децентралізації владних повноважень.

Список використаних джерел:

1. Suhina E.N. The economic mechanism of realization of environmental policy in conditions of decentralization of authority in Ukraine / E.N.Suhina // Україна – Българія – Европейски Съюз: съвременно състояние и перспективи : сборник с доклади от международна научна конференция (Varna, Bulgaria, 10-16 September 2015). – Том 1. Варна – Херсон: Наука и икономика, 2015. – С. 20–25.
2. Suhina O.M. Capital écologique des communautés unies locales de l'Ukraine: la recherche d'écorente / O.M.Suhina // Modern Transformation of Economics and Management in the Era of Globalization : International

УДК 336

*Тарнавська К.Д.
аспірантка кафедри менеджменту
банківської діяльності
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»*

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ БАНКІВ ТА КОМПАНІЙ

В умовах циклічного розвитку економіки найбільш складним та пріоритетним завданням є управління фінансами. Фінансовий менеджмент відіграє важливу роль в організації грошових потоків підприємств та банків для забезпечення їх ефективного функціонування. Це й обумовлює перелік завдань, які постають перед менеджментом: забезпечення рентабельності та платоспроможності, безбиткової діяльності, фінансової стійкості та ліквідності компанії. В сучасній теорії та практиці фінансового менеджменту визначено, що основним критерієм ефективності є збагачення власників та забезпечення стійкого добробуту працівників компанії.

В умовах нестабільної економіки України суб'єкти господарювання стикнулися з проблемою пошуків напрямів удосконалення їх фінансового менеджменту та підвищення ефективності фінансових інструментів управління. Більшість підприємств України для покриття нестачі фінансових ресурсів використовують здебільшого короткострокові джерела фінансування, а також продаж основних засобів, що є виявом несистемного підходу до фінансового менеджменту. Банки залучають короткострокові депозити, що негативно впливає на стабільність їх ресурсної бази. Такі дії призводять до погіршення фінансово-економічних результатів діяльності, та, як наслідок, до погіршення становища компанії загалом.

До основних завдань фінансового менеджменту належать: розроблення та реалізація фінансової стратегії підприємства та банку, поточне фінансове планування та контроль за його виконанням, аналіз фінансової звітності, оцінка інвестицій та розробка оптимального інвестиційного «портфеля». За системного підходу до фінансового менеджменту підприємство зможе підвищити прибутки за рахунок збільшення продажів, збільшити доходи акціонерів, забезпечити стійкий розвиток бізнесу та ін. [1].

Формування фінансової політики та стратегії її досягнення – це складний та багаторівневий процес. Для розробки успішної системи управління банком чи компанією необхідно визначити основні стратегії, фінансові та інвестиційні цілі, а також виробити механізм їх ефективного взаємозв'язку, для того щоб одна із цілей не суперечила іншій. Для прикладу, якщо компанія планує розширення своєї діяльності (тобто веде агресивну політику), вона не може розраховувати лише на власні кошти (як відбувається при дотриманні консервативної політики). Особливу увагу слід приділяти ефективному